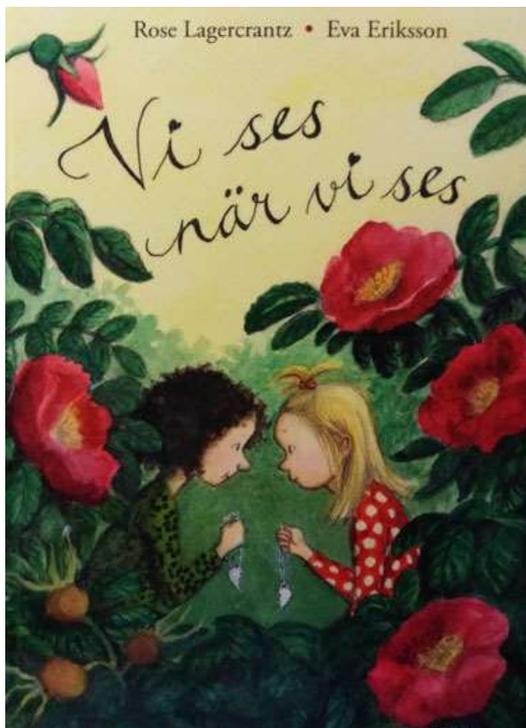

کاتی دیدار، یهکدی دهبینین

کتیبی پینجه‌م

رۆز لاگرکرانس

وه‌رگیرائی له‌ زمانی سوئیدییه‌وه: رحمان سوّفی

سالێ ۲۰۲۰ی زایینی

بهشی ۱

پشووی هاوین تهواو بوو. سهرهتای پایز بوو. قوتابخانه
کرا بووهو. ومختی ئهوه بوو، دانئ بچئته پؤلی دووهم.
دانئ و نهنکی به رئی قوتابخانهوه بوون.

نهنکی گوتی «دانئ! ئیستا ئهونده گهوره بووی له پؤلی
دووهم بخوئینی»

دانئ باوهری نهدهکرد ئهونده گهوره بووه.

بهلام رۆژی دووهم دانئ لهگهڵ پۆلهکهی راهات. ئهودهم
ومختی ئهوه بوو پۆلهکهیان بچئ بو باخی ئازهلان.
چونکه پؤلی دووهکان بهرنامهیان وایه. بهلام دانئ وای
ههستهکرد ههرگیز له پؤلیکی دیکه نهبووه بیجگه له

وهختى خەۋىش چىرۆكى بۇ دەگىراۋە.

دوایەش شەۋباش، شەۋباش و خەۋ خۆش. «ئامۆرە»
يانى خۆشەۋىستم. لە ئىتالىا كاتى خەۋتن بە يەكدى
ۋادەلەين. باۋكى دانى بە ئەسل ئىتالىايىيە.

شەۋى ئەۋەل بوو كە «گىانى» باۋكى دانى ھاتبۇۋە
مالى. ھەموو شىتىك بەۋ جۆرە بوو كە دانى دەۋىست.
ئەگەر ئەۋە لە بەر چاۋ نەگىرەن كە دانى پىخۆش بوو بۇ
جارى سىيەم باۋكى لە ئامىز بگرى. بەلام باۋكى
گەرەكى بوو تەماشاي يارى فووتبال بكا. ئىتالىايەكان
تىمى فووتبالى چاكيان ھەيە. تىمى «جوفىنتوس» يان
تىمى «ناپولى» ھەروەھا تىمى «مىلان»

نئیستاش تیمی میلان یاری دهکرد. باوکی دانئ لایهنگری تیمی میلان بوو. دیاره باوکی دانئ دهیویست تهماشای یاری تیمه خوشهویستهکهه ی خوی بکا. دانئ دهبوو لهوه تیبگا! دوا ی چهن چرکه دانئ به پادزه چوو که جاریکی دیکهش باوکی له ئامیز بگری. دانئ چوووه ژووری دانیشنن. باوکی دهنگی تلهفزیونهکه ی کهم کردهوه. بهلام به تلهفۆن قسه ی دهکرد. که دانئی بینی، سهری سوورما. قسهکه ی بری و پرسی «تۆ نهخهوتووی؟»

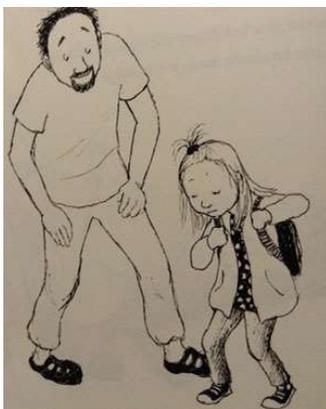
کاتی دیدار، یهکدی دهبینین - بهشی ۲

بهیانی زوو باوکی دانئ تۆشه‌ی ریگای بۆ خسته چانتاکه‌یه‌وه. تا درگای هه‌وشه دانئی به‌ریکرد. گوتی «دانئ گیان به خیرچی، له باخی ئازهلان خۆش رابویری» ئه‌وه‌ی گوت و دهستی بۆ ته‌کاندا. دانئ پشتاوپشت روئی دهستی بۆ باوکی راوه‌شاند. نه‌یزانی چۆن خۆی کوتا به ستوونی داربرقه‌که‌ی به‌ر درگادا.

دانئ شلپ کهوت به‌عه‌رزه‌که‌دا. باوکی به شه‌له‌شله چوو بۆ لای و پرسى «بریندار نه‌بووی؟»

دانئ چاوی له باوکی کرد و گوتی چوار دهست و پئی هه‌ستاوه و «نا،هیچ نییه هیدی به» ئه‌و ده‌یویست دیسان پشتاوپشت بروا، به‌لام باوکی پئیشی لیگرت و نه‌یه‌ئیشت.

باوکی گوتی «دانی دژی ئەوه نیت که وپرا دوای کارهکهی سهریکمان لی بدا» باوکی مهبهستی له وپرا ئەو پهرستاره بوو که هاوین له نهخوشخانه لهگهلی ببوو دوست.

دانی پرسی «بۆچی سهرمان لییدا؟»

باوکی گوتی «ئهو گهرهکییه شیویکی خوشمان بو سازکات»

دانی گوتی «پیویست ناکا تو خۆت خواردنی زور خوش دروست دهکهی»

قسهکهی دانی دروست بوو، باوکی له خواردن سازکردندا بی وینهیه.

به تاييهت دروست كردنى «سپاگىتى» ههمان ماكاروڻى.
باوكى لى پاراوه

«دانى گيان فهرمووى ويرا بكه!» دانى مؤرهيهكى له
باوكى كرد. يانى تىناگهم بو ئهوكاره بكهم! به چهشنه
بايداوه بهرهو پيش بى ئهوهى ئاور بداتهوه روى.

کاتی دیدار، یهکدی دهبینین - بهشی ۳

کاتییک دانئ گهیشته قوتابخانه، ههموو هاوپۆلهکانی له
حهوشه به ریز و یستابوون. مامۆستا کهیان خهریکبوو
سهبارهت به ریسای گهشته کهیان قسهی بو دهکردن.

مامۆستا گوتی «هیچ کهس بوئ نییه سهره رۆ له پیشهوه
راکا و لهوانی دیکه ونبیئ. نهگهر هاتوو واپیشهات ...»

کهمییک بیدهنگ بوو، و به مۆنییهوه تیپروانین. پرسى
«ئهو دهه مرفۆف چ دهکا؟»

کوودهن دهستی ههئینا و گوتی «دهپه شوکی»

مامۆستا گوتی «نا، هه‌له‌ی. مرۆڤ له‌و جییه‌ی که
پۆله‌که‌مان له‌وێ وێستا بووین، ده‌وێستێ و چاره‌روانی
ده‌کا، تا که‌سیک دێ به‌ دوایدا» هه‌موویان به‌ ئهرینی
سه‌ریان دانه‌واند.

مامۆستا گوتی «ده‌ی با برۆین!»

هه‌موویان به‌ دوا‌ی یه‌کا ریزیان به‌ست و رۆیشتن
بۆ‌لای ئۆتوبوسه‌که‌.

مامۆستا گوتی «مرۆڤ له‌ شوینی خۆی ده‌وێستێ، هاتوو
ماوه‌یه‌کیشی پێچوو، ده‌بێ سه‌ربر و تاملی هه‌بێ».
دیسان هه‌موویان به‌ سه‌ر ته‌کاندان گوتیان به‌لێ.

هاو‌پۆله‌کانی دانێ ده‌یانزانی چۆن به‌دوا‌ی یه‌کا
ریزبه‌ستن. هه‌یچ کام له‌ پۆله‌کانی دیکه‌ وه‌ک ئه‌وان
نایه‌نوه‌. ده‌ست له‌ نیو ده‌ستان رێکه‌وتن.

شۆفیری باسهکه باوکی کوودهن بوو. ئەوان شەریکەى
ئۆتۆبوسرانىيان هەیه. کوودهن ئىجازەى بوو لەسەر
سەندەلێیەکەى لادەستى باوکییەوه دانیشى. بۆشى هەبوو
لەباتى باوکی بە بلنگۆ قسە بکا. ئەودەم که باسهکه

کەوتەرى کوودهن له بلنگۆوه گوتى «هەموولایەک بە
خیر هاتن. ئیستا له گەرەکی «سۆلنا» وه تێپەر دەبین و
لێدەخوڕین بەرەو سکانسن»

کوودهن لەسەر قسەکردنى خۆى بەردەوام بوو.
ئۆتۆبوسەکه کەوتە سەر گەورە جادە. له پارکی
ناژەلانى ستۆکھۆلم ورچى زەرد و گورگی بۆرت بە

چاوی خۆت دهبینی. هەر وه ها خانووی کۆنی له مئێژینهت
تهماشای دهکرد.

هممو قوتاییهکان واقیانور مابوو که کوودهن ئاوا
رهوان و جوان قسهی دهکرد.

له ههوه لهوه گهشته کهیان به خوشییهوه تییهر کرد.
پیکهوه گالتهیان دهکرد، به کۆر گۆرانییان دهگوت. به لام
«یونانان» حالی تیکچوو بهدوای نهودا نهوانی دیکهش
هیئنجیان هاتی. کوودهن کیسهی پلاستیکی به ههموویان
دا نهگهر هاتوو رشانهوه. . .

به لام بهختیان یار بوو، زوو گه‌یشتنه جیگا و له باسه‌که
داب‌زین.

بهشی ۴

له پیندا تهماشای چهن خانووی کۆنیان کرد. ئەو خانووه کۆنانهیان له شار و گوندهوه هینابوو بۆ باخی نازهلان. بهلهدهکیان که جهل و بهرگی ئەو سهر دهمهی لهبهر کردبوو، خانووێکی نیشان دان و گوتی «ئهم خانووه که دهیبینن سهردهمی خۆی قوتابخانه بووه. ئەو سهردهمه نهکاغز ههبووه و نهقهلم. مندا لان دهبوو لهسهر لهوحی گلی بنووس و به پهنجهی کهرویشک پاکی کهنهوه» دوایه بۆ ئەوهی مندا لانی پۆلهکه تیگهیهنی لهوحی گلی نا بهر دهستیان و پهنجهی کهرویشکی هینا و نیشانی دان. ویکان گوتی تۆبلیی چۆنبی له جیگای کهسیک دانیشی که سهت سال لهوه پیش ئهلیره دانیشتوو!

بنهنی گوتی «ئهری بېرلهوه بکهوه که لیره دانیشی و لیتبهری!»

میکان قیزاندی بهسهریدا «ئیمه لیمان بهرنابی». لهوانهبوو لهوحهکه بدا به سهریدا و پانیکاتهوه.

ئهمجار ویکان نهپاندی ئیمه ههرگیز لیمان بهرنابی.

هه‌ئس و كهوتی ئەوان وایکرد كه به‌ئده‌كیان به
 تووره‌بیهوه ئاماژه‌ی كرد و گوتی «ئێستا ئیمه ته‌نیا بێر
 له‌وه ده‌كه‌ینه‌وه كه بزانی‌ن رابردوو چۆن بووه!
 ئه‌ودمه ئه‌گه‌ر مندال گوێرایه‌ل نه‌بوايه، به‌شووله‌ ته‌ر
 داركار بیا‌ن ده‌کردن.

مامۆستا‌كه‌ی خۆیان گوتی «ده‌تانه‌وی تا‌قی كه‌نه‌وه!»
 مندالان كاتتیک ئه‌ قسانه‌یان بیست، ئاقل و بیده‌نگ
 دانیشتن.

دوايه روښتن بو تهماشاي نازه لان. گورگي بور،
بهرازه كيوي و سه گاو كيان بيني.

پيش نهوي بچن بو تهماشاي ناكفاريوم دانيشتن و
بابولهيان خوارد.

له ناكفاريومه كهدا بيچگه له ماسي، قريوق، جالالووكه
و ماريشي تيدا بوو. چهن مار په پوكهيان دابوو، تيكهالا
بوو.

ههندیك دوورتر له وان، ئاژه‌لقانیك ماریکی
«boa» ی به‌دهستهوه بوو کاتیک ئهوانی دیت
گوتی «وابزانم کهس نییه بویری دهست به‌پشتی ئهم ره‌زا
سووکهدا بیئی!»

پوله‌که بیده‌نگ مانه‌وه. به‌لام له نیو منداله‌کاندا ده‌نگیک
هات. دانی بوو گوتی «بوچی نا، من ده‌ویرم!»

هموو هاوړیکانی به‌سهر سامیه‌وه روانیانه دانی!

ئاژه‌لقانه‌که گوتی «فهرموو»

دانی چوه پیشه‌وه، به‌ئه‌سپایی دهستی به ماره‌که‌دا هینا.
ههستی پیکرد که وهک مه‌خمر نهرمه، به‌لام وشکه.

ئاژه‌لقانه‌که گوتی «ئافهریم. کسی دیکه دهیه‌وی تا‌قی
کاته‌وه؟»

هیچ کهس نقه‌ی له‌وه نه‌هات.

ئاژه‌لقانه‌که گوتی «که‌وايه من دانی به بویرترین قوتابی
ناوزه ده‌که‌م»

هاوپوله‌کانی دانی هموویان سه‌ریان له‌قاند، بیجگه له
ویکان و میکان.

ئەودەمەي دانى رۆيى كە
 تەماشاي مەيموونەكان
 بكا، ويكان و ميكان
 سەرە رينان لىگرت.
 ويكان لچى لى ھەلقورتاند
 وگوتى «مەيە بو ئيره! تو
 بۆتنييه تەماشاي ئيره
 بكهى»
 دانى پرسى «لەبەر چى
 بۆم نييه؟»
 ميكان گوتى «لە جياتى
 ئەوہ برۆ لە ئاوينەدا
 تەماشاي خۆتكە»

دانى كەوتە بىرەوہ. باشە بو واين پىگوت! رەنگە پىيان
 وايە دانى لە مەيموون دەچى. ئەگەر وايبىر بكهنەوہ
 خويان ھەلەن و نەفامن. دانى مەيموونى خوش دەوى.
 بەلام ئەوہ بەو مانايە نييه كە خوى وەك مەيموون وايە.
 ناونيتكە لە مروّف ھەلدان نەفامبيە. وايزانم
 مەيموونەكانيش نايانەوى چەشنى مروّفى وەك ويكان و
 ميكان بن. ھەموو زىندەوەرئىك پىيخوشە وەك رەسەنى
 خوى بى. كاتئىك دانى دلى پر بوو، بوغزىكرد و

فرمیسک بهر چاوه‌کانی اینک‌کرد. بای داوه بو لای
ناکفاریومه‌که له وی دوورکه‌وته‌وه.

کاتی دیدار، یهکدی دهبینین - بهشی ۵

دانی به پهله دهرؤویی. پاهه لکهوت و کهوت بهسهر
قازیکی قهلهودا که به خورازهندن دهرؤویی. ههستاوه و
ههنگاوهکانی هیوهر کردهوه و هییدی به دواى قازهکهدا
دهرؤویی.

دانی لهوهپیش چهن کهرته لهگهل نهنکی و باوهگهوره
چبووه باخی ئازهلان. بهتاییهته نهودهه که لهلای نهنکی
و باوهگهوره دهژیا. کاتیک دایکی مرد، باوکی نهونده
حالی خراپبووه، نهیدهتهوانی سههرپهرشته دانی بکا. بویه
نهنکی و باوهگهوره سههرپهرشته نهویان گرتته نهستوی
خویان. نهوان ههولیان نهدا به ههر لهونیک بووه نههیلن
دانی ههسته به ناخوشی بکا. ههموو رۆژانی یهکشهههه
دانی یان لهگهل خویان دهبرد بو باخی ئازهلان. جا، بویه
دانی ههموو ئازهلکانی نهویی بینی بوو. بهلام نهو قازه

قهلهوهی نه‌دیوو. قازه‌که ره‌شبه‌له‌ک بوو.
سه‌رده‌ندووکی توژی‌ک سوور بوو.

ده‌سته‌یه‌ک گه‌روکی ژاپونی داوایان له دانئی کرد که
له‌گه‌ل قازه‌که بوئیستی نه‌وان وینه‌یان لی بگرن.

کاتی‌ک ژاپونییه‌کان وینه‌گر تنه‌که‌یان ته‌واو بوو، هه‌ردوو
ده‌ستیان نا به سینگیانه‌وه و چه‌مانه‌وه و سپاسیان له دانئی
کرد و به‌سته‌یه‌کیان نوقلئی ژاپونی دا به دانئی.

قازەكە مىلى رېڭاى گرت و بەخۆ راژندن دوور كەوتەوہ.
دانى بە خۆى گوت ئەى ھاوپۆلەكانم كوان؟ بەرەو كوى
رۆيشتون؟ نەكا و نيانكەم!

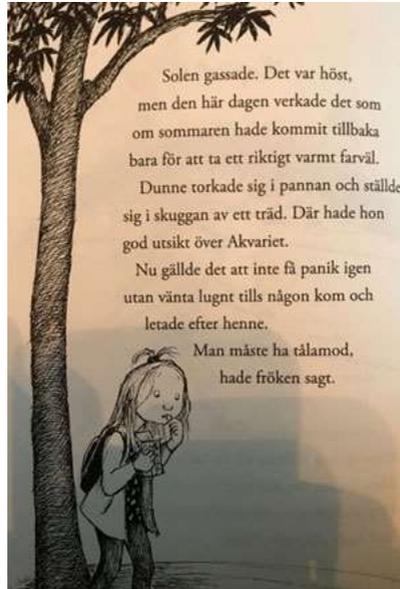
دانى ھەرەكە «كوودەن» گوتبووى پەشوكا. بەلام
قسەى مامۆستاكەى و ھبىر ھاتەو كە گوتبووى
«ھەر كەس لە پۆلەكە دا برا، لەو جىڭايە بوىستى كە
دواين جار لەگەل ھاوپۆلەكانى بوو!»

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ٦

دانی به ههلاتن گهراوه بۆلای ئاکفاریومهکه.
هاوپۆلهکانی له وی نهمابوون. دانی چوو دهري و
روانییه دهرووبهري خوی. له خوی دهپرسی بۆ کوی
چوون؟

پیرشنگی خۆرهتاو ولاتی گهرم کردبوو. رۆژیکي
گهرمی پایزی بوو. ویدهچوو هاوین گهرايیتهوه. رهنگه
بۆ ئهوهی به گهرمی خواحافیزی بکا. دانی ئارهقی
نیوچاوانی سری و خوی دابهرسییهری داریکی بنلند.
لهویوه ئاکفاریومهکهی لی دیار بوو. بهلام بۆ ئهو گرینگ
ئهوه بوو که نهپهشوکی. ئارام و له سهرخۆ لهوی وئیستا
تا کهسیک بی بهدوایدا بگهري.

مامۆستاكهی گوتبووی «مرۆف دهبی سهبر و تاملی
 ههبی» دانی نوقلێکی ژاپونی خوارد. له زهینی خۆیدا
 دهیگوت:

«رهنگه بهزووی یهکیک له هاوپیولهکانی بپرسی کوا
 دانی؟ مامۆستاكهیان بلێ کێ دواین جار دیویه؟ ویکان
 دهستی ههڵینێ و بلێ من و میکان بلێ ئهوهدهمهبوو که
 دانی دهیویست تهماشای مهیمونهکان بکا. ئیمه لاتاومان
 پێدادا. ویکان بلێ بهلام گالتهمان لهگهڵ دهکرد.
 مامۆستاكهیان دهلی زۆر قسه مهکه راکه به دوایدا

بگهړئ! دوايه ويكان و ميكان پهيډاي دهكمن و داواي
لټيووردني لټدهكمن»

كهچي هيچ كهس نه هات به دوايدا! كهس له فكري نه ودا
نه بوو. دانئ نوقلټيكي ديكهشي خوارد و به دوودلټيهوه
ههولئ دا بير له شتټيكي ديكه بكاتهوه. بير له ئيلا فريدا
بكاتهوه نهو دوسته ي كه مآليان باريكرد بو
«نور شوپينگ» خيرا هستي كرد كه توژيك حالي
باشتره! دانئ هه ردم بير له ئيلا فريدا دهكاتهوه خوشحال
دهبئ. نوقله ژاپوني تامي خوش بوو. يهكي ديشي
خوارد، يهكي دي، چواره مي و پينجه ميشي خوارد.
دووباره نارهي نيوچاواني سرئ. به لام هيچ رووي نه دا.

نهونده ي پينه چوو، چمن قهله رشه له سسر تيكيه يهك
پهنير به قره قر به گژ يه كدا چوون و پيك هه لپرژان.
دواي چمن خول پيره ژنيك پهيدا بوو. له دانئ تووره
بوو و گوتي «نهو شتانه ي لټره فرټ داون كوځيان كهوه!»
دانئ به قسه ي پيره ژنه كه ي كرد. به لام له بهر خوځيه وه
دهيگوت «چمن ناخوشه سهبر و تاملت هه بئ» بهراستي
وه رز بوو. نوقله كانيشي تهواو بوون. كهچي شتټيك
روويدا. پوټيك قوتابي به زرمه زرم له وديوي لټره كهوه

پهيدا بوو. به لام هاويؤلهكانى دانى نهبوون. پؤلىكى
ديكهبوو. مندالەكان به قيژه و همرا دهرؤيشتن.

دانى له دلى خويدا ديگوت «من پيم خوش نيبه له گهل
ئهم پولهيم» بويه هؤشى به خويهوه بوو، به ريگاي خويدا
بروا و ناگاي له خوى بي. گهرهكى بوو خوى له وان
لادا. به لام چاوى به كچيك كهوت، له بهر چاوى له ناشنا
دهچوو. ئهو كچه وهك ئهوانى ديكه نهدهرؤيى به ريڊا.
ئهو. دوو ههنگاوى دهنه و بازىكى ئهدا. ههنگاويدوايهش
ههر وا. دانى تهنيا كهسيكى دهناسى. ئاوا بروا بهريڊا.
دوودل بوو ئهوه، ئهو نيبه؟ نا پيموانيبه خويى! كهچى
يهكبهخوى زريكاندى «ئىلا فريڊا!» كچهكه رهپ
راويستا. تا چاوى به دانى كهوت له خوشيبان قيژاندى!

بەرەو باوشی یهکدی بآلیان گرتەوه. دانى به خوشییهوه
 پرسى «ئەوه تۆ لیره چی دهکەى!»

ئىلا فریدا گوتى «لهگەل ھاوپۆلهکانم ھاتوین بۆ گەشت»

دانى گوتى «منیش ھەروا لهگەل ھاوپۆلهکانم ھاتوین بۆ
 باخى ئازەلان»

ئىلا فريدا كهوتبووه گومانهوه. پرسى «ئەى ھاوپۆلهكانت
كوان؟»

دانى ھاتەوه سەر خۆ و گوتى «گوم بوون. يان نا، من
ئەوانم گومكردوه»

ئىلا فريدا گوتى «باش رېكەوت يەكديمان پەيدا كرد!
يارى چى بكەين؟»

ئەو دوانە تا يەكدى دەبينن ئىلا فريدا دەپرسى «يارى چى
بكەين؟»

دانى تىدامابوو. چۆنى وەلام بداتەوه! چونكە لە پرىكدا
وا رېكەوت. ئىلا فريدا ھەلبەز دابەزىكى كرد و
گوتى «وەرە با خۆمان بشارينهوه!»

دانى دوودل بوو. پرسى «دەتوانى؟ ئەى ئەگەر
مامۆستاكت پىتيزانى!»

ئىلا فريدا گوتى «گويمەدەيه، ئەو ھەرگىز پىنازانى.
مەگەر ھاوپۆلهكانم پىنەزانن كە لە ريزدا نەمام!»

دانى پىكەنى، تو دەلىي ريزى ئەوان؟

چوار پینج کور زورانیاں دهگرت، کهوتبوون به سهر
یهکدا. وهکوو ماری ئاکفاریومهکه تیکهالابوون. کاتیک
ماموستاکهی پۆلی نورشوپینگ پهیدا بوو و چوو
کور هکانی ههستاندهوه.

ئییلا فریدا توند باوشی کرد به دانئ دا و گوتی «ئییستا
کهس نامان بینئ. ئامادهی؟» بهیئ وهلامی ئهو کهوته
ری.

دانئ چی بکردایه. لهگهئ باشتترین دوستی خوشهویستی
برووبیایه یان به قسهی ماموستاکهی بکردایه و ههر لهوئ
بوئیستایه؟

دانی بریای دا که له گه‌ل دۆسته نازیزه که ی بروا. فکری
هموو شتیکی وه لا نا و له گه‌ل دۆسته خوشه ویسته که ی
برۆی.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۷

نیلا فریدا و دانی هر جاریک یهکدیان دهبینی، کایهیهکی خوشیان بو خویان دادینا. ئهمجاره به ههلاتن چوون بۆلای ئهوخانووه کۆنه وا سهر دهمیک قوتابخانه بووه.

لهوی شانوگارییهکیان بو خویان ساز کرد. نیلا فریدا دهوری مامۆستایهکی سهختگیری ده گیرا. دانی دهوری قوتابییهکی دهگیرا که دهرسهکانی نه خویند بوو. مامۆستاکه به شیوهی زهمانی زوو له قوتابییهکهی پرسى «۷۸ کهرمت ۸۹ دهکاته چهند؟»

دانی نهیزانی وهلامی بداتهوه، مامۆستاکه به خهتکیش پهنجهکانی دانئی دارکاری کرد.

دوايه دهبوايه دانى بهقهستى بگرى. دانى ئهو دهورهى
باش بينى. بهگريانى دانى پاسهوانى قوتابخانهكه پييزانى
و هات درگاكهى كردهوه و گوتى «مندالينه ئهوه
خهريكى چين؟»

دانى له ناكاو بيدهنگبوو.

ئىلا فريدا گوتى «خهريكين كايهدهكهين. ئهو كچه
وادهنوئينى كه دهگرى»

پاسهوانهكه سهري راوهشانند و گوتى «بهلى، وايه»

ئىلا فريدا گوتى «ئهى نابيينى!» ئهوهى گوت و دانى له
باوش گرت.

پاسهوانهکه رۆی. بهلام لهو دیوی درگاکه خۆی
ماتکردبوو. دوایی هاتهوه و پرسى «کچهکان! ئیوه
ئوکچهتان نه دیووه، که له هاوړیکانى دابراوه و
ونبووه»

ئیلا فریدا گوتى «نهخهیر، نه مان دیووه»

پاسهوانهکه وازی هینا و رۆی.

ئیلا فریدا گوتى «ئیمه باشتترین دوستى یهکین»

دانى گوتى «ئیمه باشتترین دوستى دنیاين» دانى ئهم
وشهیه زۆر بهکار دینى دهلى «ئهم وشانه له زار
خوشترن»

ههردووکیان لهوى ړاوېستان و تهماشای پاسهوانهکهکیان
دهکرد. دوایی ئیلا فریدا ئاوری داوه بۆلای دانى و

پرسی «زانیت بۆ نهم گوت نا، گوتم نهخهیر. چونکه
لهزهمانی زوودا وایان دهگوت»

کاتی دیدار یهکدی ده‌بینین - بهشی ۸

خۆبه‌خۆ کایه‌که ته‌واو بوو. ئه‌وانیش داوی چهن چرکه خانووه کۆنه‌که‌ی قوتابخانه‌که‌یان به‌جئ هئیشته. دانئ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکئشا و گوتئ «نیگابانه‌که له‌گه‌ل منی بوو»

ئئلا فریدا به‌ر په‌رچی داوه و گوتئ «ره‌نگه واش نه‌بئ»
نیگابانه‌که گوتئ «هه‌موو رۆژئ زۆر مندال له‌م باخی نازه‌لانه‌دا ونده‌بن. بۆ نه‌تان بیستوه‌؟»

دانئ، گوتئ «هه‌موو رۆژئ؟»

نیگابانه‌که گوتئ «به‌ئئ، یان رۆژئیک نا رۆژئ»

ئئلا فریدا پرسئ «باشه، ئه‌ی چئیان به‌سه‌ر دئ؟»

نیگابانه که گوتی «بهرده بنهوه، نیو کونهورچهکان.
مه گهر پنیان نه گون؟»

دانی کهوته بیر کردنهوه. نا، ماموستا کهمان گوتی
«ئه گهر و نیوون، وا باشه لهوجییه بویتن که له
پوله کاتان دابراون»

ئیلا فریدا گوتی «توش واتکرد؟»

دانی گوتی «بهلی»

ئیلا فریدا گوتی «کاریکی دروستت کردوه»

دانی گوتی «ئیستا ده بی ههر چونیک بی بگهر یمهوه»

ئیلا فریدا پی خوش نه بوو. گوتی «له پیندا هندیکی
دیش کایه بکهین»

دانی گوتی «چون چونی؟»

ئیلا فریدا گوتی «دهلی چی بهدوای گهنجینه دابگهر این؟»

دانی وه لامی نه داوه

ئیلا فریدا پرسی «گویت لی نه بوو من گوتم چی؟»

دانی گوتی «بهلی، بهدوای گهنجینه داگهر ان. به لام . . .»

ئىلا فريدا گوتى «بهلام ناوى»

دانى پرسى «ئيرهگهنجينه ههيه كه به دوايدا بگهرين؟»

ئىلا فريدا گوتى «ههر ئىستا نا، دهبى خومان چاليكهين،
وهره با پرون!»

بهلام دانى دژى نهوهبوو. گوتى «من تيناگهم نهوه چيه
چالى كهين؟»

ئىلا فريدا گوتى «باشترين شتى كه ههمانه»

دانى گوتى «دهى نهوه چيه؟»

ئىلا فريدا گوتى «به خومانهويه، هستى پيناكهى!»

دانى دهستى برد بو گيرفانهكانى و مشتىكى كاغزى
نوقلى دهرهينا.

ئىلا فريدا دهستى برد بو نيوه ملوانكهزيوهكهى و گوتى
«من مهبهستم نههمانيه. نيوهكهى ديكهى لاي خوته».

دانی سهری پراوهشان، ههموو بهیانیهک ملوانکهی له
مل دهکرد. تا شهو کاتی خهو له ملیدا بوو.

دانی گوتی «هرگیز له ژیاندا له خومی دوور
ناخه مهوه».

ئیلا فریدا وازی نههینا و گوتی «واخاترجهمه چالی
کهین. بوی ههیه یهکمان لهتهکهی خوی گوم کرد
ئهوکات چی دهبی؟»

دانی گوتی «ئیدی من نهوه نازانم»

ئیلا فریدا گوتی «دوستایهتییهکهمان له نیو دهچی.
وادیاره تو بیرت لهوه نهکردوهتهوه!».

دانی بهراستی بیرى لهوه نهکردبوهوه. ئیلا فریدا
چاوهکانی لیکنا و گوتی «دهتهوی ئه وریسکه بکهین؟»

دانی بیدهنگ بوو تا ئه ودهمه گهیشتنه گهرهکی کهله
کیوییهکان. له وی ویتنا بو ئهوهی تهماشای ئه
کهلهکیوییه بکا که له سهر ئه ردهکه کهوت بوو. وادیار
بوو کز و خهمباره. دوايه له بهر خویهوه گوتی «ئاسان
نییه پاشای دارستان بی و بتکهنه کهلهکیوی باخی
نازه لان!»

به لام ئیلا فریدا دهمیک بوو رووی بوو. دانیش بهپهله به
دوایدا رووی. له دلای خویدا دهیگوت بهراستی بو کوئی؟
ئیلا فریدا گوتبوو دهروین بولای تهپهی ورچهکان.

ئەگەر ملوانكەكانمان لەوئ چالکەين وەرچەکان ئاگانان
لئ دەبئ. دانئ لەبن لئووه گوتئ «بەرستی یان ئەووش
کایه!»

ئئلا فریدا بە هەلاتن دەروئ. دانئش بە شئنهئی بە دوایا.
تا گهئشتنه تەپهئ وهچەکان. بەلام وەرچەکان له وئ دیار
نەبوون. تو مهئئ چبوونه کونهکانیانەوه خویان
فئینکەنەوه. ئئلا فریدا گوتئ «وەرچەکان وهکوو
کەلهباب سەرخهوه دوشکئین».

دانئ گوتئ «دەبوو بیانگوتایه وەرچەخهوه».

ئئلا فریدا گوتئ «بەئئ دەکری» دوایه هەندئ تئیراما و
سەرنجئ دایه لئئزئ مهلبەنی وەرچەکان. گوتئ «لەم لئزە
سەرکەوتن کئشهیه. من پئیم وایه برۆین بۆ لای مهلبەندی
گورگەکان».

ئىلا فریدا گوتى «ئەوانىش گورگە خەم دەكەن» گورگ
ئاتوانى كەلەشپىرە خەم بكا.

ئىلا فریدا گوئى ئەدايە، چونكە نىگابانەكەى باخى
ئازەلانى لىدىيار بوو. بە ئامازەى دانئى تىگەياند،
«وامەنۆينە كە ديومانە». بەپەلە لەوى رۆين. كەچى
نىگابانەكە بانگى كرد ھۆ كچەكان؟ بەلام ئەوان
بەر كردن لەوى رۆين. ديسان بانگى كرد و گوتى «بۆم
ھەيە قسەتان لەگەل بكەم». بەلام ئەوان نەويستان.
كەچى كاتىك ئاورىيان داو، نىگابانەكە لە پشت
سەريانەو بوو.

ھەريەك بەلايەكدا بۆى دەرباز
بوون و خۆيان شار دەو. كاتىك
ويستيان پشووويەك بەن بۆيان
دەركەوت لە جادەيەكى كۆندان كە
پرە لە دووكان. ئەو جۆرە
دووكانە لە باخى ئازەلانىش
ھەبوو. ھەر بە و جۆرە مروڤ لە
جادەكانىش دەيىنى.

دانى لە خۆيى دەپرسى «بەر استى
بۆچى ئيمە رادەكەين؟» دەنگى
نىگابانەكە مېھربان بوو.

ئیلا فریدا گوتی «بویه رادهکھین چونکه ئهوه رۆلی
کایهکهمانه».

دانئ گوتی «ئهها بهئئ تیگهیشتم. راکردن له ههموو
کایهکانی ئیمهدا ههیه، بهلام ئهمجاره وهک کایهکردن
نهدهچوو».

ئیلافریدا بانگی کرد «دانئ وهره! ئیره ئهوجییه بهدوای
گهنجینهدا بگهرین».

کاتی دیدار یهکدی ده‌بینین - به‌شی ۹

ئییلا فریدا سهرنجی رۆیی بۆ باخیکی جوانی بچکۆله. له
گۆشه‌یه‌که‌وه، دیراوی گۆلی رۆز بوو؛ هیشتا پر‌بوو له
گۆل. ئییلا فریدا له دلی خویدا گوتی «ئه‌ها، ئه‌لیره‌ باشه»
له‌ته‌سو‌اله‌تی گۆلدانه‌ش‌کاویکی هه‌ل‌گرت و به‌خوی گوت
«ئا، ئه‌مه‌ باشه‌ لیره‌ چالیک هه‌ل‌ده‌کۆلم و ده‌بیشار مه‌وه»

دانئ پرسی «ئه‌ی من چی بکه‌م؟»

ئییلا فریدا گوتی تۆ چاوه‌دیری بکه‌! ئه‌گه‌ر نیگابانه‌که
هات پیم بلی.

دانئ گوتی «به‌لام ناخر»

ئییلا فریدا گوتی «هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که من ده‌لیم»

دانئ رۆیی و له‌ قوژبنی دیوای خانووه‌که‌ خوی ماتکرد.

ئییلا فریداش له‌ نێوانی درکی گۆلی رۆزه‌وه‌ به‌ پادزره
رۆیی. دواي چهن چرکه‌ هاواری لیه‌هستا، وه‌ی وه‌ی له‌و
درکه‌ مروّف کوژانه‌! دوايه‌ بی دهنگ بوو. به
چیچکانه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ چال هه‌ل‌که‌ندن. دواي چهن
چرکه‌ به‌ رمزایه‌ته‌وه‌ سه‌ری هه‌لینا و بانگی کرد «دانئ
وه‌ره‌ ته‌ماشاکه‌!»

دانیش چوو پیش و چاله‌که‌ی پشکنی. و گوتی «جوانت
هه‌لکه‌ندوو!»

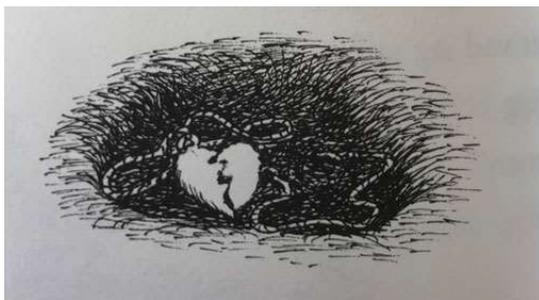

ئیلا فریدا گوتی «به‌ئی،
ئیستا ملوانکه‌کانمان له ملمان
ده‌ردینین» زنجیری
ملوانکه‌ی خویی کرده‌وه.
به‌لام دانئ هئیشتا دوودل
بوو؛ گوتی «نا، من نامه‌وی
ملوانکه‌ی خوم چالکه‌م»
ئیلا فریدا مورهبه‌کی لی کرد
و گوتی «ده‌زانی گوتم چی»
دانئ گوتی «به‌لام من . . .»
ئیلا فریدا گوتی «به‌لامی
ناوی»

دانئ ملوانکهکهی له ملی دهرهینا و نابهدل دای به ئیلا
فریدا. به ماناوه چاویان تیکیری!

ئیلا فریدا نیوه ملوانکهکهیی نا ژیرخاک. ههر دووک
لهتهکهی وادانا که شکلی دلئیکی تهواوی پیکهینا.

ئیلا فریدا ئهوهی دهیویست بیکا کردی. دهیویست بلئ
کایهکهمان تهواو بوو، بهلام هیچی نهگوت. چالهکهی
وهک مهزاریکی پیروژ پرکردهوه و گوتی

«دانئ به دواي مندا بلئ! دلئ نازیز ئارام بگره!»

دانئ گهروویی خاوین کردهوه و گوتی «دلئ نازیز ئارام
بگره!» دهنگی دهنگی داوه.

ئیلا فریدا دوعای به سهردا خویند «ئیسنا هیچ کهس
ناتوانئ لیکمان جياناکاتهوه»

دانش دوپاتی کردهوه «ئىستا هيچ كهس ناتوانى ليكمان
جياكاتهوه»

ئىلا فريدا بهردهوام دهىگوت «مهرگيش ناتوانى ليكمان
جياكاتهوه»

له وه زياتر فريا نهكهوتن. دهنگىكى كىوى له شهقامى
رايچلهكاندن.

ئىلا فريدا گوتى «دانى برۆ بزانه چىيه»

دانى به ههلاتن چووه قوژبنى ديوارهكه و تهماشاي
دهوروبهري كرد. له شهقامى «كولرستين» هوه پولى
قوتابيانى نورشوپىنگ به غاردان دههاتن.

مندالان بهراکردن دهچونه نیوی خانوو، و ئەمبارەکان
و دههاتنهوه دهڕی. ئیلا فریدا چووه پیشهوه و تهماشای
کرد. لهخۆیی دهپرسی «ئهوه چییه که بهرهو پیریانهوه
هاتوه؟»

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۱۰

لهو کاتهدا که نیلا فریدا دهبروانی، کچیکی پهلکهدریژ
هات بهر هوپیری و قیزاندی «ئا، خویهتی، پهیدام کرد»

نیلا فریدا گهراوه، بهلام کچه پهلکه دریژه که بهراکردن
چوو به دوایدا و له پشتهوه توند گرتی. هاویولهکانی
دهوریان گرتن. نهوانی دیکهش خویان گهیاندی. وهک
نهوهی که دزیان گرتبی و هپیش خویاندا.

دانى وەك پەيكەر يېك وشك ويستا بوو. لەگەل چاوى بە نىگابانەكە كەوت، ھەلات بۆ نيو باخچە كە لە نيوان پنچكە گولدا خوى وەشارى. دركى گول لەشيان پروشاندا و جەكەنى دران. بەلام ئەو خوى ويكەينا و لە سەرچۆك دانەوى و كر بوو. كەچى بەو حالەش نىگابانەكە پييزانى. دانيش نىگابانەكەى بينى. جووتى چەكمەى لە پيدا بوو، دەھات بۆ نيو ديراوھەكان. گوتى «ھەم» ئەو ھەمەى ئەو ھەم مانى ئەرى ئەدا ھەم ماناى نا. دانى ناويك بوو كە داىكى لە كاتى لە داىك بووندا لىي نابوو. چونكە ئەوندا چكۆلە و نەرم و شل بوو، بەلام لەراستيدا ناوى «دانىيەلا» يە. نىگابانەكە گوتى «گويم لىنەبوو، گوتت چى!»

دانى گوتى «من ناوم دانىيەلا يە بەلام پىم دەلن دانى»
نىگابانەكە بەروو خوشىيەوھەگوتى «بەلى ھەر واىە، من لە تۆ دەگەر پىم وەرە با پروين! بۆ لای مامۆستا كەت. يان نەكا دەتەوى لىرە لە باخى ئازەلان لە لای ئىمە بمىنيتەوھ؟»

نا، دانئ نایهوی له لای ئەوان له باخی ئازەلان بئ. ئەو
دهیهوی پرواتهوه بۆ مائی خۆیان بۆ لای باوکی.

دانئ گوتی «باشه لهگهلت دیم. بهلام دهمهوی شتیک له
ژیر خاک دهرینم. بچۆ بهولاره ریگاکهت گرتوه!»

نیگابانهکه چوه ئەولاره. دانئ دهستی کرد به چنگهکری
و به پهنجه ئهردهکهی ههڵکۆلئ و لهته ملوانکهیهکی
دهرهینا. بهردهوام بوو تا لهتهکهی دیکهشی پهیداکرد و
دهریهینا.

ملوانکه‌ی خسته گیرفانی. نیگابانه‌که گوتی «بهم زووانه
ته‌واو ده‌بی؟ که‌میک به‌په‌له‌ین» نه‌وی گوت و
به‌ئه‌سپایی ده‌ستی بولای دانی دریژ کرد. دانیش ده‌سته
گهوره‌کانی نه‌وی گرت له‌گه‌لی وه‌ری که‌وت.

نیگابانه که به شهقاویگهوره و دانئ به نهرمه لوقه به لام
خیرا خیرا. بهزوویی گهیشتنه نزیک پلیکانه برقیهکهی
که دهچوو بهرهو پهرژینی ههوشهی باخی گهورهی
نازه لان.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - ۱۱

هیچ کس نیلا فریدای نهدی. که به پادزه چوو له نیوان په‌نچکه گولهرۆزه‌کاندا خۆی شارده‌بووه. نیلا فریدا به‌داوی گهنجینه‌که‌یاندا که خۆی له‌وئ نابوو یه ژیر خاک ده‌گه‌را. ئەو به جوړیکی دوور له باوهر توانی بووی له دهست نیگابانی باخی ئازهلان رابکا و دهر‌بازی.

خۆیی کوور کردبووه و چوار دهست و پئی له نیو ئەو بییشه درکاویهدا به دهور گه‌را. به‌لام ماندوو بوو و وازیه‌ینا. دووباره هه‌ستاه سهرپئی و بانگی کرد. «دانی! له کوئی؟» به‌لام هیچکس وه‌لامی نه‌داوه. دووناره بانگی کرد دانی وهره! «دۆستایه‌تیه‌که‌مان له مه‌ترسیدایه» به‌داخه‌وه دانی دیار نه‌بوو! ئەوه به ریوه بوو بۆلای په‌رژینی باخی ئازهلان. مامۆستا که‌می له به‌ر درگا چاوهروانی ده‌کرد.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین – بهشی ۱۲

له دووره وه دیار بوو که ماموستا تووره بوو. پرووی کرده دانئ و بهرقهوه گوتی «ئهوه تۆ له کوئ بوو؟» دانئ ترسا. چونکه ههرگیز نهیدی بوو ماموستاکه ی لئی تووره بی.

گوتی «ئیوم لی ون بوو»

ماموستا قسه که ی پی بری و گوتی «نا، وانای دواپی قسه دهکهین!»

قوتابیهکان سواری پاسه که بوون و چاوه ری بوون. ماموستا ئاوریداوه بو لای نیگابانه که و گوتی «ببوره به

خۆم نەبوو توورە بووم. ئەم رووداوەیە بۆ مامۆستایەك
گورچوو برە. سەر حیسابی قوتابییەكانت دەبی دەبینی
یەکیان دیارنییە. لەوانی دیکە دەپرسی هیچكەس
نازانئ لە کوئیە! ویکان و نیکان یش نازانن» مامۆستا
دانئ ی راگرت و گوتی «وانییە، راست برۆ کاری
ئەوانە؟»

دانئ وەلامی نەداوە

مامۆستا رووی کردە نیگابانەكە و گوتی «زۆر سپاس بۆ
یارمەتیەكەت»

نیگابانەكە گوتی «شایانی نییە، جا ئەوەچییە» پەلەبەكەن
بەجئ نەمئین! مامۆستا بآلی دانئ گرت و بەپەلە رایان
کرد بۆ لای پاسەكە. . .

كاتئیک گەیشتن و سوار بوون، مامۆستا گوتی
«فەرمون! ئەوە ئەم بەرخە ون بووم پیدا کرد»

هەموو قوتابییەكان هورایان كئشا و چەپڵەیان لئدا. باوكی
كوودەن گوتی «باش بوو پەیدات کرد! ئیستا لیخوورم؟»

مامۆستا گوتی «بەلئ لیخوورە» دوای ئەو قسانە خۆی
دانهواند و لەسەر سەندەلییەك دانیشت و ئاماژە ی بە دانئ

کرد و جیگایه‌کی به‌تالی نیشان دا که نه‌ویش له په‌نایه‌وه
دانیشی. دوا‌یی پرسی چی پروویدا. ویکان و میکان
دهستیان لهم کاره‌دا هه‌یه؟»

دانی ته‌نیا شانی هه‌لته‌کاند.

ماموستا گوتی «وه‌لامم بده‌وه! چی پینشاهات راستیه‌که‌ی
پینلی!»

دانی پیی لینا و گوتی «ئه‌وان نه‌فامیان کرد، به‌لام هیچ
نییه. ئه‌گهر وا نه‌بوا‌یه من ئیلا فریدام نه‌ده‌بینی»

له وده‌مه‌دا زرمه‌یان له درگا هه‌ستاند باوکی کووده‌ن
ده‌یویست باداته‌وه به‌لام رایگرت و ته‌ماشای ماموستای
کرد و پرسی دیسان به‌رخ‌نیک دیار نییه؟ ماموستا وه‌لامی
داوه، نا هه‌موویان له‌گه‌لن. به‌لام تکایه درگا‌که بکه‌وه.
درگا کراوه ئیلا فریدا به‌گریانه‌وه خوی هاویشته نیو
پاسه‌که‌وه.

وشه وشتیک له نیو قوتابیه‌کاندا ده‌ستی پیکرد.

ئیلا فرید بده‌نگی‌کی گره‌وه گوتی «ده‌مه‌ئ شتیک به
دانی بلیم»

به‌لام که تهماشای دهوروبه‌ری خۆی کرد و روانینی قوتابیه‌کانی پۆله‌که‌ی پېشووی خۆیی بینی ئه‌وه‌ی ده‌یویست بیللی له‌بیری چوو‌ه‌وه. به‌لام سلاوی له‌کوودهن و میتبۆری کرد. دوایه‌ده‌ستی بۆلای هه‌موویان راوه‌شانده‌ی و رووی کرده‌مامۆستا‌که‌ی جارانی خۆی و پرسی «بۆم هه‌یه‌له‌گه‌ل ئیوه‌سوار بم؟»

مامۆستا گوتی «دۆسته‌چکۆله‌که‌م ریگاکه‌مان بۆ یه‌ک شوین ناچی» له‌وه‌زیاتر فریا نه‌که‌هوت نه‌فه‌ریک سوار بوو. ئه‌ویش مامۆستای پۆلی قوتابیانی نورشوپینگ بوو. نه‌راندی ئیلا فریدا «ئه‌وه‌تۆ لیره‌چده‌که‌ی!» ئیلا فریدا وه‌بیری هاته‌وه‌ده‌یویست چی بللی «ده‌مویست قسه‌یه‌ک به‌دانی بلیم»

مامۆستا گوتی «ده‌تویست دووباره‌له‌ئیمه‌دابریی و خۆت ون که‌ی؟»

ئىلا فریدا خۆى گرز کرد، من خۆم ون نهکردوه.
دمبىنى ليرهم مامۆستاكهى پۆلى قوتابيانى نورشۆپىنگ
لئوى و يكهينا و گلهيى له خۆى کرد و گوتى «ئهمه دوو
جاره له رۆژيکدا ئهم کچه خۆى دهدزىتهوه. ئهم کچه
شيتۆکهيە!»

مامۆستاكهى پيشوى بهرپرچى داوه و گوتى «نا، وانبييه.
شيتۆکه نبييه. تهنيا لاساره، زهينى پره له بيروکه»

مامۆستاكهى نورشۆپىنگ ههناسهى ههلكيشا و به توندى
پالى به ئىلا فریداوه نا بو لای درگاكه. ئىلا فریدا
بهرگرى دهکرد و خۆى به دانى وه كه كه به دوایاندا
هاتبوو ههلواسى.

ئىلا فریدا به دهنگى گيراوى گوتى «دۆستايهتیهکهمان
کهوتوهته مهترسى!»

به‌لام مامۆستای نۆر شوپینگ ئیلا فریدای له‌گه‌ل خۆی
راکیشا و بردی.

ئیلا فریدا قیژاندی «دانئ! که‌ی دووباره یه‌کدی ببینن؟»
دانئ به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی چۆن به‌رده‌وام بی وه‌لامی داوه
«یه‌کدی ده‌بینن»

کوودهن هه‌لیدایه «هر کاتیکی یه‌کدی ده‌بینن»
مامۆستای نۆر شوپینگ ئیلا فریدای دا بنبالی و وه‌ک
ئه‌وه‌ی دارکاژی جه‌ژن هه‌لگری و فریئدا

مامۆستا که‌ی دانئ له‌ په‌نجیره‌که‌وه ته‌ماشای کرد. له‌به‌ر
خۆیه‌وه گوتی «ئهم حاله‌ باش نایه‌ته به‌ر چاو»
دانئ ش ته‌ماشای ده‌کرد. به‌لام چه‌زی ده‌کرد چاوی
ویکنئ.

هممويان تهماشاي دهر ييان دهکرد.

کهچی ئیلا فریدا رۆیی. گهرانهوی سهفه ره که به
بیدهنگی تیپه ری.

وادیار بوو، مامۆستا ئیدی له دانی تووره نه بوو! گوتی
«له من وابوو تو له خۆت هوه واتده گوت. منی پیره ریوی
دهبی زۆر شت له ئهوه فیڕبم»

دانی داچلهکا به چاوی پرسیار هوه روانییه مامۆستا کهی.

مامۆستا بو دانی روونکردهوه «ئهمه وتهی پیشینیانه»

دانی کاس بوو، سهری راوه شانده.

مرۆف کورته واتای وای بو مه بهست زۆره.

ئیلا فریدا خهمبار بوو. دانیش له دووری ئهوه خهمبار
بوو.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۱۳

کاتی دانی له پۆلی دوو دهخویند، به پپی دابی ئهو قوتابخانهیه لهگهڵ هاوپۆلهکانی چوو بو سهیرانی باخی ئازه لان. دواى ئهوهی گهرانهوه، دانی به تهپلۆسی و هیدی رۆیهوه بو مالى خویان. دهبوو باوکی ببینی لهگهڵ یهکدی بدوین، به لام ئهونده ماندوو بوو. تاقهتی هیچی نهبوو!

چوو ه ژووری قاقای پیکهنین له ژووری دانیشتنهوه به دهنگی شاد هاته گوپی. باوکی و «قیرا» له سهر مۆبلهکه دانیشتبوون قسهیان دهکرد و پیدهکهنین. باوکی به زمانی ئیتالیاپی گوتی «سیانو» دانی! یانی سلوو.

واديار بوو له كهيفي ئيتاليايي خويدا بوو. «ڦيرا»ش به رووخوشي سلاوي له دانئى كرد. دانئى تيكوشا نارمحتى خوى نيشان نهدا. باوكى پرسى «دانئى دهتوانم له ئاميزت بگرم؟»

دانئى چاوى كهوت به ميژى ناشپهزخانه دهتگوت بو جهژن رازاوهتهوه! ليوانى و دهرهسپرى رنگى له سهر ميژهكه دانرا بوو. بون و بهراميهكى خوش له ناشپهز خانه دههات. ڦيرا پرسى «دانئى برسپته» بهبئى وهلامى دانئى ههستا و چوو بو ناشپهزخانه و خواردنئى بو دانئى هئنا. دانئى به ماتى تپروانى و به گومانهوه له دلئى خويدا ئههه دهبيته چى؟ باوكى گوتى «پهلمهكه ئيستا دهبينى!» لهودمهدها ڦيرا به دهوريهك گوشى برژاوهوه هات.

دانی رهشبین بوو. باوکی گوتی «ئهوه چیه لالووتی؟»

دانی گوتی «من بهچکه ناخوم»

باوکی گوتی «بهچکه یانی چی؟»

دانی گوتی «جووجهله بهچکهی مریشکه، بو

ئهوه نازنی!»

باوکی گوتی «له کهنگیوه تو جووجهله ناخوی؟»

دانی گوتی «له پشوودانی هاوینهوه» دانی و ئیلا فریدا

سویندیان خوارد چیدی گوشت نهخون. بهتایهت گوشتی

ئهو بالدار و بهچکه ئازه لانهی که گه شهیان نکر دو و

گهوره نه بوون. ئه ودهمه ی له دوورگه میوانی دایکی ئیلا

فریدا بوون ئه م سویندهیان خوارد دبوو. به لام وادیار بوو

له مالی دانی ده بی گوشت بخوی. باوکی گوتی «له مالی

ئیمه ئه و خوار دنه ی بوت درست کراوه دهیخوی»

دانی ههولئى دا باوكى رازىكا گوتى «ئاخر من و ئيلا
فريدا. . .»

باوكى به توورهبهيوه گوتى «باستا» به ئيتاليايى يانى
وستبه

دانى لئوى خويى گهست و خوى دهخواردهوه.

دانى ماوهيهك بوو
نهدهگريا. بهلام ئهمجاره
بهخوى نهبوو فرميسك
به چاوهكانيدا
هاتهخوارئى. جارى
واهيه پيشديى جار به
جار مروّف دئى پر دهبئى
و دهگرئى. دانى حهزى
دهکرد نهگرئى.

باوكى روانييه دانى و گوتى «ههسته بچو پاك و خاوين
خوت بشو! دهنا شهرمان دهبئى»

دانى به تهملهئى چوو خوى خاوين كردهوه. بهلام بهو
حالهش واديار بوو باوكى هيشتا رازى نهبوو. بويه
پرسى «سپاسى قيرات كرد؟»

ڦيرا چمن حفته لهو پيش دانى و نيا فريداي له گهل
خوى بردبوو بو لاي خوشكه كهى كه نيسي نيسلاندى
ههيه.

دانى رووى كرده ڦيرا و سپاسى لى كرد. باوكى گوتى
«بو مان بگيره وه گهشت و سهيرانه كهت پى خوش بوو
يان نا؟»

دانى گوتى «خراب نه بوو»

باوكى نيوچاوانى گرژ كرد و گوتى «بو خوش نه بوو!»
دانى و لامى نه داوه گهشت بو لاي خوشكى ڦيرا كه
نيسي نيسلاندى ههيه كارساتي كه بوو، به لام باوكى
ناگاي له وه نه بوو.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین بهشی ۱۴

بهم لهونهبوو:

کاتییک ئهوان چوون بۆ لای «لیزیته» خوشکی قئیرا، له مأل نهبوو. بهلام مهسهلهیهک نهبوو! چونکه «قئیرا» وا راهاتبوو و دهزانی چۆن لهگهڵ ئهسپهکان رهفتار بکا.

لیزیته تازه ئهپهکانی له میړگ هینابومه. دوو ئهسپ له تهویله ویستابوون. قئیرا ئاماژهی کرد بۆ ماینیکی قاوهیی و گوتی «ئهمه ویلدا» یه. دوایه ئهسپیکی کالی کهلهگهتی قهلهوی نیشاندا و گوتی «ئهمهش لوور قاس» یه

ئییلا فریدا چوه پیشهوه دهستی به پشتی ئهسپهکاندا هینا. بهلام دانئ به پاریزهوه له دوورمه وه ویستابوو. قئیرا له دانئی پرسی «تو دهتهوئ سواری کامیان بی؟» دانئ گوتی «نازانم، رهنگه ئهوه ئهسپه قهلهوه»

قئیرا گوتی «ئهها، لوور قاس، ههز دهکهی سواری لوورقا بی؟»

دانئ گوتی «بهئێ، رهنگه قیلدا کیوی بی»

ڦيرا گوتى «ههردووکیان رامکراو هیدین»

دانى بریاری خوى دا و گوتى «ههردو چو نئیى من سواری
ئهو ئهسپه ده بم پیم و ابى به پهله غار ناکا»

ڦيرا پیکهنى و گوتى «ئهوندهش خاترجهم مه به لووه فاس
ئهگهر گهره کى بى له پریکدا تیهه لده کاته غاردان»

دانى له بهر خویه وه «ڦيرا مه به ستى چیه؟ له ناوه کهى را
دیاره که ڦیلدا له هه موویان کئو پتره»

ڦيرا ئهسپهکانى زین کرد و بردنى بو بهر سه کوى سوار
بوون. یارمهتى دانى دا و سواری کرد. دانى له دنى به
په شوکاو، روانییه ده و روبه رى خوى.

هه و بو. باى ده هات. هه و رى رهش به سه ر داره کانه وه
ده بشریخاند. ڦيرا چاوئیکى گئیرا و دانى و چوو بو لای
ئىلا فریدا. ئىلا فریدا پئویستى به یارمهتى نه بو. ئهو
ده چوو بو ڦیرگه ی ئه سپ سواری. به و جو ره ی که له گهل
برازوک ئاشنابوو له گهل ئه سپیش هه ووا ئاشنایه ئىلا
فریدا به نه رمى خوى هاویشته سه ر پشتى
ئهسپه که رکا به کانی کورت کردوه و هه و ساره که ی گرت
و ئاماده بوو ده سه به جئ ئه سپکه تاودا بو مهیدانى غار
غارین. ڦيرا گوتى ئافه ریم ئىلا فریدا! ئیمهش له گهل

لوورقاس دین به دواتدا. ئهوهی گوت و ههوساری
ئهسپهکهی گرت و رایکیشا بهدوای خۆیدا. دانئ لهسهر
ۆهسپهکه خۆی راستکردهوه و . . .

تا ئهو جینگایه که قیرا ههوساری ئهسپهکهی گرتبوو، له
مهیدانیرمبازین رایدهکیشا هچ پرووی نهدا. کاتیک چهن
دهور گهران، قیرا گوتی ئیستا من ههوسارهکه بهردهدم
تو خۆت لیخوره. منیش له نیوهراستی مهدانهکه دهویستم
و ناگام لینه.

دانئ گوتی دهی باشه وادهکهین.

بهلام ههرکه قیرا دوورکهوتهوه لوورقاس مانیگرت و
قهپالئ له گیای ئهملاو لای دادهگرت و کایهی دهکرد.
ههلبهته برسیشی بوو!

قئیرا بانگی کرد دانئ! ئاوزهنگی لئیده!

دانئ دهیزانی یانی چیبیکا. چونکه ئیلا فریدا فئیری کردبوو. یانی بهپاژنه ی پای له قهبرغهی ئهسپهکه بده. جا ئهسپهکه تئیدهگا که دهبئ بروا. دانئ بههئواشی پاژنه ی دا له قهبرغهی ئهسپهکه، بهلام لوورقاس لهجئیی خوی نهبزووت و له قوروچلپاوه که نههاته دهری.

قئیرا قئیزاندی دانئ بهجدی لئخوره!

دانئ بهتوندی ئاوزهنگی لئیدا. کهچی هیچ رووینهدا. لوورقاس قهپالئیکی دیکهی له گژوگیاکه گرت. قئیرا به راکردن گهراوه

دانئ له قئیرای پرسی ئهسپهکه ئهمرو ئالکی خواردووه؟

ڦيرا گوتى بهائى تيروپري خواردووه. دهنگيده ياللا
لوورڦاس غارده!

لوورڦاس سهرى ههائينا و چاوى زهق كردهوه. بهلام
هئدى كهوتهرئى. به دهورى مهيدانهكهدا دهوران دهور
گهرا. له پيش نهوانهوه ڦيلدا هيواش و خاترجهم دهروئى.
ئىلا فريداش جار به جار ناورى نهداوه و دهست بو داني
رادهوهشاندا. كهچى داني ههستي دهكرد نگرانه. له
پريكدا لوورڦاس ماني گرتهوه. نهجاره ڦيرا ناگاي
لينهبوو. نهوه نيوهراستي مهيدانهكهدا ويستا بوو رووى
كردبووه ئىلا فريدا. نهو پيش له نهرمه لوقه كردن ماندوو
ببوو. دهستي كرد به نهرمهغار. داني پيخوش بوو به
نارامى لهسهر پشتى نهسپهكه دانيشئى. گوى نهدا به
بايهكه. نهوكاته بوو كه نهمروداوهيه پيش هات. له
دواوه خشه خشيك هات. كيسهزبليك بهدم باكهوه
دهسووراوه .

لوورقاس سەری هەئینا و گوئی خست بە پشتدا. لەپریکدا
 لەغاری دا. ئەسپ ئەگەر شتیکی چاوەروان نەکراو
 ببینی زۆر دە ترسی. هەتا کیسە زبلیک بە دەم باوە.
 دانئ لەسەر زینەکه خۆی قایم کرد. ئیلا فریدا قیژاندی
 دانئ جلهوهکهی بکێشه! بەلام دانئ جلهوهکهی لە دەست
 بەربوو. پاشی لە ئاوزەنگی دەرچوو. دانئ توانی
 بەگرژی خۆی بەسەر لوورقاس هە بگری. بەلام
 ئەسپەکه رەویکرد و سەرسمی دا و کەوت. دانئ وەک
 بفری بەربووه. کەوت بە سەر تەپەپەکی رەقدا. لەوی
 لەسەرخۆ چوو. چاوی لیکناو ببیزووه ماوه. قیژا زوو
 خۆی گەیاندى. دانئ دەینالاند. قیژا چۆکی دا سەر ئەدەکه
 و بانگی کرد دانئ گویت لێیه؟ دانئ وەرتهی لێو نههات.

ئیلا فریدا ئەسپەکهی خۆی راگرت، دابەزی و بەراکردن
 چوو بۆ لای ئەوان. ئیلا فریدا بە هەناسەبرکی گوتی
 هەر باشە دانئ مەلی نەشکاوه!

ڦيرا گوتى نا، مى نهشكاوه به لام له سه رخو چووه. ئيلا
فريدا گوتى يارمهتى دانى چاو هه لينا!

راست له وده مه دا دانى چاويكى هه لينا و هه لى دا
هه ستى دانيشى، به لام ڦيرا نهيهشت و گوتى له جى
خوت مه بزوو!

ئيلا فريدا به دانى گوت ده زانى له هه وادا ته قله يه كت
لندا!

دانى چاوى له ئيلا فريدا كرد و بهزه بوونيبه وه پرسى
به راسته ته قلم لندا؟

ئيلا فريدا گوتى به لى توانيت ته قله ت لندا.

ڦيرا له دانى پرسى حالت باشه؟

دانی روانییه دهووروبه‌ری خوئی و چاوی له لوورقاس
دهگیرا، لوورقاس به بای خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات چی
روویداو. ده‌سووراوه و ده‌له‌وه‌ری

دانی هه‌ولی ئه‌دا هه‌ستی، به‌لام قئیرا گرتی و
داینیشاندوه.

قئیرا به دانئی گوت تو ده‌بی له‌جیی خوٚ نه‌بزووی!
هاتوو میشتکت شله‌قابی! چاکه‌ته‌که‌ی خوئی بو دانئی کرد
به سه‌رین و گوتی راکشئی!

دانیش راکشا و سه‌ری کرده سه‌ر چاکه‌ته‌که.

له‌و سه‌فه‌ر‌ه‌دا دانئی پیویستی به‌وه بوو راکشئی و ته‌ماشای
ئێلا فریدا و فیلدا بکا که له‌دوریاں ده‌سووراوه.

ئێلا فریدا ئه‌نوند جوانی وئیرغه‌ی به‌فیلدا ده‌کرد، مروٚف
حه‌زی ده‌کرد سه‌یری کا و که‌یف بکا.

دانی ئەهۆن و لەسەر خۆ تەماشای دەکرد.

دیاره نه دانی خۆی و نه کەسی دیکه هیچی بۆ باوکی
نهگێراوه که چی بهسەر دانی هاتبوو. قێراش نهیویرا
بیریش لهوه بکاتهوه که چی به سەر دانی هاتبوو. چۆنی
دهتوانی ئەم بهسەر هاته بۆ گیانی دهسگیرانی بگێریتهوه؟

کاتیکی گیانی هاتهوه مائی و پیکهوه له دهوری میزی
شیوخواردن دانیشتن ئەودهم وێرای و بریار دا
رووداوهکه چۆن بوو بۆ گیانی بگێریتهوه. بهلام

ههل ههلهکهوت. له پریکدا زهری زهنگی درگا هات.
کێبوو که هات؟ باوکی دانی گوتی دا رۆله درگابکهوه!

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۱۵

له سهر پلیکانهکان باوهگهوره و نهنکی دانئ وینستا بوون. سفانتهی پوورزای دانیشیان لهگهلی بوو. باوهگهوره گوتی «ئیمه هاتوین بو ئهحوالپرسی باوکت. دانئ به سهر ئماژهی کرد «ئهوهتا لهوی دانیشتوووه. باوکی دانئ دهنگی دههات لهگهل قیرا به سرته قسهی دهکرد.

نهنکی دانئ پرسی «کهسئیکی دیکهش لیرهیه؟»

دهنگیک گوتی بهلی. نهنک و باوهگهورهی دانئ تهماشای هالهکهیان کرد نهنکی چاوی دههپهری. بهلام باوهگهورهی گهشاوه. سفانته پرسی «ئهو بونه خوشه

چی بوو؟» باوکی دانئ گوتی «ئوه فئیرا یه گوشتی
 مریشکی سوور دهکاتهوه، وهرنه ژووری لئی بچیژن!»

باوهگهوره چهن سهندهلی هئنا. فئیرا دهوری و کهوچک
 و چنگالی بو سئ کهس له سهر میزهکه دانا. باوکی دانئ
 به کارد گوشتی مریشکهکهی بری. ههرکهس دهوری
 خوی به دهستهوه گرت. به لام لهو کاتهدا که باوکی دانئ
 گوشتی دابهشکرد. دانئ دهورییهکهی خوی کئشاواوه. ..

بالهمریشکهکه کهوته سهر میزهکه. باوکی دانئ سوور
 هه لگهرا. گوراندي به سهر دانئدا «دانئ ئاوا نابئ!»

فرمیسک به چاوهکانی دانئ دا وهک کانیاو ههلقولی.

فئیرا گوتی «دهی شتیکی خهترناک نهبوو!» بالهکهی له
 سهر میزهکه هه لگرتهوه. گوتی «من دهچم گهنهشامهی
 بو دانئ گهرم دهکهمهوه»

ههركه قئيرا چوو بو ئاشپهزخانه نهنگى دانى دهستى
پيكر د:

«گيانى ئهوه بوچى ليرهيه؟ زوو ليرهى وهدمرى نى!
نازانى دانى دهيهوى به تهنيا لهگهل باوكى بى!»

باوكى دانى گوتى «پيم وانبيه وابى. دانى به راستى ئهم
بهيانبيه لهم بارهيهوه قسهمان نهكر د؟ مهگهر تو پيتخوشه
نبيه قئيرا هاتوووه بو ئيره؟»

دانى چاوى بريبووه لكهيهك له سهر ميژهكه.

نهنگى به دلپرييهوه گوتى «من پيم وانبيه ئهمهى تو دهلى
وابى»

دانى فينگه فينگيكي كرد و گوتى «چون بتوانم
خوشالم!»

نهنگى گوتى «راستدهكا چون خوشالم بى!»

دانی دووباره گوتی «چۆن بتوانم خوشحالم کاتی ئیلا
فریدا نارمحت بی؟»

باوهگوره پیی سهیر بوو گوتی «ئیلا فریدا!»

باوکیشی پیی سهیر بوو، گوتی «ئیلا فریدا ههقی چیه
بهه مهسهلهیهوه؟ بهلام هیجیان له مهسهلهکه تینهگهشت
بوون.

دانی ئەوانی به جی هینشت چوووه ژوورهکهی خوی و
درگاکهی له سهه خوی داخست.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - ۱۶

بهرازۆکهکان «بهفره» و «کلوو» له زرمهی درگاکه داچئهکین. دهستیان کرد به فیکه فیکه. وادیار بوو تووشی کیشهیهک هاتبوون! دانئ به زمانی بهرازۆکهکان گوتی «مهترسن» درگای قهفسهکای کردهوه و هینانیه دهڕی. گیرفانهکانی خۆی پشکنی شتتیک پهیداکا و بیانداتی. بهلام دهنکیکیش تۆوی چنگ نهکوت. تهنیا چنگیک کاغزی نوقله ژاپۆنی نهبی. ههر وهها ملوانکه هاوبهشهکهی خۆی و ئیلا فریدا.

دانئ به بهرازۆکهکانی گوت «رهنگه بتانهوی بۆتان بگێرمهوه له باخی نازهلان چی روویدا. ئیوه تهنیا نهو زیندهوه رانهن پیتان خوشه بزانهن ژیان من چۆنه!»

بەرازۆكەكان گۆييان قوتكردهوه. بەلام هيجى ديكەيان نەبيست. دانئى بۆدەنگ بوو و گۆئى دابوو ژوورى دانىشتن.

دەنگى نەنگى و باوكى دەهات، شەرە قسەيان بوو. دانئى بە ئەسپايى چوو بۆ لاي درگاكە و كرديهوه. گۆئى لىوو باوكى دەينەراند «ئىلا فريدا، ئىلا فريدا. دانئى ھەرگىز گۆيم لە شتتەكى ديكە نابى بېجگە لە ناوى ئىلا فريدا!»

نەنگى گۆتى «شتتەكى سەير نىيە، دانئى كۆئى ھەيە تەنيا باوگەورە و من نەبى! و باوكىكە و ھەكوو شتتۆكە ھەلسوكەوت!» باوگەورە دەبووست نەنگى و دانئى ئەھۆن كاتەوگۆتى «گيانى مەبەستتەكى خراپى نىيە! ئەو عاشق بوو و تۆزىك شتتە!»

«سفانتە» ھەلدايە گۆتى «ئەي منچى منىشى ھەيە»

باوگەورەى گۆتى «ھەلبەتە ھاوپۆلەكانىشى»

نەنگى بەم قسانە رازى نەدەبوو. بە تۆورەبىھو ھەيە گۆتى «كامانە دۆست؟ مەبەستت ئەو ھاوپۆلە لاسارانيەتى كە لە پەستا و نقورچكى لىدەگرن»

دانی دووباره درگاکی پیوه‌دا. به‌لام زوری پینه‌چوو
سفانته کردیه‌وه. پرسى بوم هه‌یه بیمه ژوورئ؟ ده‌مه‌وئ
بزانم ئیلا فریدا بۆچی نارحه‌ته!

دانی گوتی «چونکه هاوپۆله‌کانی زور به‌دفرن. و
مامۆستاکه‌شی ده‌لئ ئیلا فریدا شینته!»

سفانته پرسى «جا، وانیهه؟»

دانی گوتی «به‌راستی وانیهه. به‌لام نه‌گهر فریای نه‌که‌مون
واى لیدئ!» سفانته تینه‌گه‌ی. له راستیدا نه‌یویست تیبگا.
ئهو ته‌نتا ئه‌وه‌ی ده‌ویست که دانی لهو حاله‌ ده‌ربینئ و
بیته لای ئه‌وانیدیکه دانیشئ. گوتی «با تله‌فون بکه‌مین
بۆ زرباوکی ئیلا فریدا» ئه‌وه‌ی گوت و تله‌فون‌ه‌که‌ی له
گیرفانی ده‌ره‌ینا. و گوتی «ئۆفه» هه‌موو کاریک
جیبه‌جئ ده‌کا. بابزانم ژماره‌که‌یم هه‌یه.

دانی چەناگی شور کردەوہ. «تۆ تەلەفۆنی لەگەڵ ئەو قسە دەکەیت؟»

سڤانته گوتی «بەئێ»

دانی پرسى «زوو بە زوو تەلەفۆنی قسە دەکەن؟»

سڤانته گوتی «دوو سێ جار لە رۆژدا. ئێمە دۆستین».

دانی پێی سەیر بوو گوتی «ئەئ ئاوا!»

دۆستایەتی ئۆڤە و سڤانته بەم شیوہیە دەستی پێکرد. سڤانته بۆی هەبوو سواری بەلەمەکەى ئۆڤە بێ. دواى ئەو چارە لە هاویندا لە دوورگە بوون. سڤانته ئۆڤەى بە دۆست خۆى دەزانی. سڤانته ژمارە تەلەفۆنى لە ئۆڤە وەگرتبوو. بەلام دانی خەبەرى لەو کەین و بەینە نەبوو. هەر وەها پیکەوہ داوی راوہ ماسیان دادەنا. سڤانته

پهنجی نا به دوگمهی تلهفونه کهیدا و خستییه سر
بلندگوکهی. دنگی ئوڤه هات گوتی سلاو سفانته! له میژه
خهبرت نییه؟ نهوه چند ساعته تلهفونت نه کردوه!

سفانته گوتی «بهلی وایه فریانه کهوتوم»

ئوڤه پرسی «شتیکی تازه رووی داوه؟»

بهلی وادیاره دانئ و ئیلا فریدا له باخی ئازهلان یه کدییان
دیوه. گوتوویه له وانیه شینی! ئوڤه ههناسهیه کی
هه لکیشا و گوتی «پوله کهی باشنییه» سفانته پرسی
«ناتوانی کاریکی بو بکهی؟»

ئوڤه گوتی «ههولئ خو مداوه»

سفانته پرسی «له گهل ماموستا کهی قسه ت کردوه؟»

ئۆڧه گوتى «ھەم خۆم و ھەم داىكى ئىلا فرىدا قسەمان
لەگەل كىردووه. بەلام مەسەلەكە وەك خۆيەتى!»

سڧانتە گوتى «دەبى قوتابخانەكەى يان پۆلەكەى
بگۆيزنەوه. من وامكرد ئىستا باشتىرە.

ئۆڧه گوتى «پىتوایە ئەگەر وابكەين باشتىرە؟»

دانى بە سەر لەقاندن گوتى بەلى.

باشە بەلام ھەموو ئەو كارانە زەمانى دەوى. تا ئىستا
ھىچمان بۆ نەكراوه!

دانى كوتوپر ئىدەيەكى بە زەيندا ھات. بى دەنگ بوو. تا
سڧانتە و ئۆڧه قسەكەيان تەواو بوو. بەپەلە گەراوه بۆ
ژوورى دانىشتن . . .

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۱۷

گوشاری که شو هه‌وای دهوری میزه که سه‌نگین بوو. قئیرا ش له ژوور که نه‌مابوو. ئه‌ری قئیرا له کوئییه؟ باوکی دانئ خوی دریز کرد بو لای دانئ و گوتی «وهره! لای باوکی خۆت دانیشه! له‌میژه کچی خۆم له باش نه‌گرتوه» دانئ خوی کیشاوه، به‌لام باوکی کیشای بو لای خوی و گوتی «نه‌نکت ده‌ئی خه‌تای منه تو خوشحال نیت!»

دانئ قیزاندی «به‌رمده! خوی له ده‌ست باوکی راپسکاند» هه‌لات چوو بو ئاشپه‌زخانه. دیتی قئیرا له‌وییه و خه‌ریکه قاپ و کهوچ و چنگاله شو‌دراو له‌سه‌ر جینگای خویان داده‌ئی.

دانی راسته و خوی پرسی «قیرا ده توانی چاکه یه کم له گه‌ل بکه‌ی؟»

قیرا ده وریکه‌ی به ده‌ستوه بوو نایه سهر جی خوی به تورای گوتی «چاکه‌ی چیت له گه‌ل بکه‌م؟»

دانی گوتی «ده‌توانی من و ئیلا فریدا له گه‌ل خوت به‌ری بو مائی خوشکت. له‌وئ سواری ئه‌سپه‌ی ئیسله‌ندی بین؟»

قیرا، هه‌رکه ئه‌مه‌ی بیست له‌وانه‌بوو ده‌وریه‌که‌ی له ده‌ست به‌ریته‌وه. به‌لام ئازا گرتیه‌وه. دووباره دایه‌وه به‌ر ئاوه‌که. له‌ دانئی پرسی «به‌راسته ده‌ته‌وئ دووباره غاره ئه‌سپ بکه‌ی؟»

دانی گوتی «من نا. به‌لام ئیلا فریدا پئی خوشه. من ته‌نیا ته‌ماشاده‌که‌م.»

قیرا شیرێ ئاوه‌که‌ی گرت‌ه‌وه. ده‌وریه‌که‌ی نا ئه‌ولاوه و گوتی «ئه‌های تیگه‌یشم ده‌ته‌وئ ئیلا فریدا خوشحال‌که‌ی» دانی گوتی «به‌لئ، توش خوشحال ده‌بی؟» قیرا بیرێ کرده‌وه، خوشم ده‌مه‌وئ روژی شه‌مه‌مه سهریک له خوشکم بده‌م. که‌میکی دیکه تیفکری و گوتی «زور باشه، خوتان سازکن. ئیستا خواحافیز»

دانئ پرنگ و پرووی گهشاوه. به
پروخوشییهوهگوتی «زور سپاس قئیرا!» نازانی ئەم کاره
بۆ من زور بهبایهخه. دانئ بالی ههلمالی و یارمهتی
قئیرای دا لیوان و ئاوخۆریهکانیان وشک کردهوه و
لهسهر جئ دایان ناوه. قئیرا له پێشادا گهنمهشامی بۆ دانئ
گهرم کردبووه. دانئ دانیشته دهستی کرد به گهنمهشامی
خواردن.

کاتی دیدار یهکدی دهبینین- بهشی ۱۸

تۆره‌ی مه‌زه خواردن بوو. به‌سته‌نی میوه‌یی به سۆسی شه‌گه‌لات. باوکی دانئ وه‌بیری هینانه‌وه «بۆتان نه‌گنیرامه‌وه گه‌شت و سه‌یران و ئه‌سپی سواری ئه‌سپی ئیسلاندی چۆن بوو!»

قیرا گوتی «ده‌مانه‌وئ به‌م زووانه‌ بچین بۆ ئه‌وئ»

باوکی دانئ به‌سه‌ر سوورمانه‌وه «ده‌تانه‌وئ بچن بۆ ئه‌وئ؟ وادیاره‌ خو‌ش گوزه‌راوه!»

دانئ گوتی «ئیه‌ستا به‌سته‌نی ده‌خوین!»

باوکی لاسای کرده‌وه گوتی «ئاوا، به‌سته‌نی ده‌خوین!»

سقانته مه‌ته‌لوکی دا‌هینا «ئه‌وه چیه‌ هه‌موو که‌س ده‌توانئ بیبینئ، به‌لام ناتوانئ بیگرئ؟»

ڦيرا گوتی «ئەو دەو کەله»

سڤانته گوتی «دروسته» ئەی ئەمەیان چیه «چکەسیک

هه موو توپه کان ده گرتیهوه؟»

دانی گوتی «باوه گهوره»

سڤانته گوتی «نا، هه لهیه»

ڦيرا گوتی «دیوار»

سڤانته گوتی «دروسته» ئەی ئەم مهتهله «چکەسیک

زۆرتیرین سهفهری دهوری گوی زهوی کردوه؟»

باوکی دانی قسه کهی پییرین. دهیویست بزانی مریشکه که

خۆش بوو!

نهنکی دانئ گوتی «بهئنی کهم خراب نه بوو» ئهمه ی گوت
رؤژنامهیهکی کونه به زما ی ئیتالیا ی له سهر میزه که
داندر ا بوو، هه ئیگرت و لاپهره کانی هه ئدانه وه. نهنکی
دانئ خهریک بوو زمانئ ئیتالیا یی فیر ده بوو. بو ئه وه ی
بتوانئ له گه ل دانئ سه فهر بکا بو «رؤم» و دایکی باوکی
دانئ و خزم و کهسی له نزیکه وه ببینی.

باوه گه وه گوتی «گوشتی مریشکه که نایاب بوو» ئهمه ی
گوت و ته له فزیونه که ی هه لکرد که گوئ له خه بهر
بگری.

دانئ گوتی «گهنمه شامیه که زؤر خوش بوو. خوشترین
گهنمه شامی که تا ئیستا خوار دوومه»

سفانته مه ته لؤ که که ی وه بتر هاته وه. «پرسی چکه سییک
زؤر تر سه فهری ده وری گو ی زه وی کرد وه؟»

فیرا گوتی «مانگ»

سفانته گوتی «ئه مجاره ش دروستت جواب داوه»

باوکی دانئ به خوشحالیه وه فیژاندی ئافهریم فیرا!

دانی خهبری نهبوو. قئیرا و سفانته له پئیشدا جوابی
مهتهلهکانیان له سهه پاکهتی شیر خویندبووهوه. ئهوان
پئیان وابوو قئیرا له وان زۆر زیرهکتره!

کاتی دیدار یهکدی ده‌بینین — به‌شی ۱۹

چهن چرکه دواپی ههموو میوانه‌کان رو‌یشتن. قیرا ش
له‌گه‌لیان رو‌پی. دانی له‌گه‌ل باوکی به‌ته‌نیا مانه‌وه.

باوکی گوتی «ههر‌چونیک بوو، به‌خیر گوزه‌را. دانی
پیتوانییه؟»

دانی چاوی بری‌بووه سووتانی مؤمه‌که‌ی سهر‌می‌زه‌که.
سهری هه‌لینا و پرسی «چی به‌خیر گوزه‌را؟»

باوکی گوتی «مه‌به‌ستم له‌گه‌ل قیرا»

دانی گوتی «ئه‌ها، من وامزانی مه‌به‌ستت
گه‌نمه‌شامییه‌که‌یه»

باوکی پرسی «تو، رات له‌گه‌ل من نییه؟»

دانی ههر وه‌کوو نه‌نکی ده‌یگوت، گوتی «به‌لی وایه»

باوکی بیده‌نگی لی کرد.

ماوهیهک هیچ دهنگیک نهدهبیسرا، بیجگه له دهنگی
رادبوکه؛ که له ناشپهسخانه بوخوی قسهی دهکرد.
لهپریکدا دانئ «پرسی ئهئ دایکم؟»

باوکی گرژ بوو!

دانئ پرسئ «ئهئ داکمت له بیر چوهتهوه؟»

باوکی گوئی «چۆن بتوانم له بیرم بچینهوه؟»

دانئ گوئی «بهلام تو فیرات خوش دهوئ»

باوکی گوئی «بهلئ فیرام زۆر خوش دهوئ»

باوکی له جیی خوی ههستا. دانئ به چاوی خوی دیتی،
باوکی فرمیسک به چاوهکانیدا هاته خواری. باوهکوو
دایکی دانئ پینج سال لهوهپش مردبوو. کهچی ئیستاش
ههردهم باسی دایکی دانئ دههاته گۆری، باوکی بهکۆل
دهگرای و فرمیسکی دهرشت.

«گیانی» یانی باوکی دانئ، به شهلشهل له ژووری
دانیشتن دهرکهوت. دانئ چوو لهسەر مۆبلهکه له نزیک
پشیلهکهیهوه راکشا. دهستیکی به سەر پشتی پشیلهکهیدا
هینا و ئاخیکی ههڵکێشا. له دئی خۆیدا دیگوت «چۆن
بتوانم ئیلا فریدام له بیر بچیتهوه!»

پشیلهکهی به ماناوه تیدهروانی! دانئ گوتی «من تۆم
خۆش دهوئ. بهپهله جارێکی دیکهش گوتی بهئێ زۆرم
خۆشدهوئ»

لهسەر مۆبلهکه خۆی درێژ کرد. کهوته بیرکردنهوه،
بیری لهوهکردهوه هۆنراوهیهک بۆ ئیلا فریدا بنووسی.
دانئ جاری واهیه کاری وادهکا. کورته هۆنراوهیهک
به زهیندا هات: بۆ ئیلا فریدا.

«ئیلا فریدا، ئیلا فریدا! تۆ گۆلی رۆزی منی

تهنیا تۆ ناشاد مهبه، ئهوهدم من دلشادم

بهلام نهگهر تۆ خه مباربی، من

تیک دهشکیم. دهیم به ههزار لهتهوه»

کهمیک تیراما، هۆنراوهکهی سهروای نهبوو. بهلام دانئ
رازی بوو. چونکه له دلیهوه ههلقوئی بوو.

دانی خهریکی نووسین بوو، تلهفون زهنگی لیدا. نیلا فریدا بوو. گهر بووه وه بو نور شوپینگ. دهیویست له گهل دانی قسه بکا. به لام چونکه نیلا فریدا به کول ده گریا، دانی باش حالی نه ده بوو. نیلا فریدا گوتی «من دهمه وئ ته نیا ئه وه بلیم گهنجه که مانیان دهر هیناوه!»

دانی له سه ندلیه کهیدا له نزیك میزی تلهفونه که نوقوم بوو. وقا قا پیکه نی گوتی دهرانم.

نیلا فریدا ژیر بووه وه و پرسى «چون دهرانی؟»

دانی گوتی «خوم دهر مهینا»

چهن چرکه ی پیچوو تا نیلا فریدا تیگه یی. که تیگه یی زوری پی سهیر بوو. و اقی ورما بوو. ههر ده تگوت تازه باران خو شی کردوو هته و په لکه زیرینه دهر که وتوو. گوتی «کاریکی باشت کردوو». نیلا

فریدا جوڙی چلمه کھیی هملوشی که دهنگی له گوشی
تهلهفونه کهدا گوئی دانئی کپ کرد. دوايه پرسى کهى
یهکدی ببینین؟

دانى له پيشدا دهيزانى چۆن جوابى بداتهوه. گوتى
«روژى شه ممه، ده توانين له گهڻ قيرا بچين بۆ لای
ئەسپه ئيسلهندييهکانى خوشكى قيرا»

ئىلا فریدا له خوشييان وهک ئەسپ حیلاندى. و گوتى
«باشه تا ئەودهم تالم ههيه»

دانى پرسى «مه بهستت له گهڻ هاو پوله کانتته؟»

ئىلا فريدا گوتى «لەگەل ھەموو كەس. من تەنيا ئەو ھەم
دەوى كە لە نزيكەو ھە تۆ ببينم. دانى گيان سپاس بۆ تۆ
منت رزگار كرد»

دانى گوتى «جا، ئەو چىيە قابىلى تۆى نىيە» شەو
خۆش!

ئىلا فريدا «خەو خۆش»

کاتی دیدار یهکدی دهبینین - بهشی ۲۰

دانی جلهکانی داکنند. خوی شورد. کراسی خهوی
لهبهر کرد. له سهر تهخته خوشخهوهکهی راکشا و بزهی
دههاتی. کاتیک باوکی هاته دیوهکهی نهو.
گوتی «مهسهلهیهک نیبه که نهمرۆ قیرا لیره بوو»

دانی گوتی «ئههمجاره قهیناکا. دعت بهخشم»

باوکی گوتی «سپاس دانی گیان» پهتوی قهفهسهی
بهرازۆکهکانی داداوه. هات برهوا، وهبیری هاتهوه
پرسی «له باخی ئازه لان چونت بو گوزهره؟»
دانی گوتی «باش بوو، ئیلا فریدام لهوی دیت»

باوکی مووی لهشی گرژ بوو «ئیلا فریدا و ئیلا فریدا.
بهراستی پولهکهی ئیوه چهن مندالی دیکهی لئییه؟» دانئ
گوتی «بیست و دوو. بوچی؟»

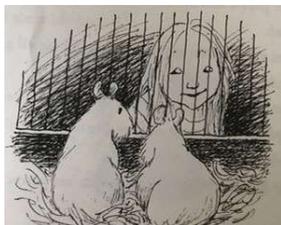
باوکی گوتی «تو دهتوانی له نیوان ئەواندا لهگهڵ یهکیک
لهوانه بیته دوست!»

دانئ باویشکی دا و گوتی «بهائی چاکیش دهتوانم. بهلام
بو من نابته باشترین دوست»

باوکی گوتی «دانئ تو تیناگهی تو و ئیلا فریدا دوور
لهیهک دژین. زهممهته بتوانن زوو بهزوو یهکدی ببینن»
لهو کاتهدا گوشییهکهی زهنگی لیدا! گوتی «کهمییک
سهبر که!» پویشته ژووری دانیشتنی پوژانه.

دانئ بالی دریژ کرد پهتووی سهر قهفسهی
بهرازوکهکانی لادا. به سرته گوتی «گویتان لئییه؟
همیشه من و ئیلا فریدا له یهک جیا دهکهنهوه» بهلام
ناتوانن ئیمه ههر چوئیکبی یهکدی دهبینن.

بهرازوکهکان فیکه فیکیان دهکرد. ئەگهر مرؤف بزانی
کاتییک بهختهومره یانی بهختهومره. بهرازوکهکان له
یهکدییان دهپرسی «باسی چی دهکا؟»

بەرازۆك دەزانن خوشحالی و بەختەوهری چۆنه؟
مرۆف بە تریفه‌ی چاوه‌كانیاندا دەزانی.

دانئ بە بەرازۆكه‌كانی گوت «شەو خوش» دووبارە
پراكشا و چاوه‌روانی باوكی ماوه. له‌ خۆی
دەپرسی «نازانم باوكم بۆ چی ئەونده قسه‌ ده‌كا!»

باوكی هاته‌وه. گوتی «قئیرا بوو! ئەو پئی وایه‌ كه‌ من
ئەمڕۆ له‌گه‌ڵ تۆ باشم ره‌فتار نه‌کرد»

دانئ چاوی قوچاند. له‌ زه‌ینی خۆیدا «بۆ ده‌بئ باوكم
ئەونده لهم‌ باره‌وه‌ قسه‌ بكا! من ئەوم بەخشیوه‌» به‌لام
باوكی له‌ سه‌ری ده‌رۆیی! ئەو به‌ جارێك تێكشكا‌بوو.
به‌ شێوه‌یه‌كی پارانه‌وه‌ گوتی «من مه‌به‌ستم وانه‌بوو. من
هه‌رگیز نامه‌وئ تۆ ناراحه‌تی. تۆ خۆت دەزانی كه‌ من
چه‌ندم تۆ زۆر خوش ده‌وئ»

به‌لام دانئ گوئی نه‌ده‌دایه‌. رۆژێکی درێژی تێپه‌ر كرد
بوو. ماندوو بوو. ده‌یویست بخه‌وئ.

کاتیکی باوکی زانی گوئی ناداتی وازی لیهینا و شهو به
خیری پیگوت و هرکس بو خوی.

باوکی له بهر خویهوه دهیگوت «نازانم بوچی وا کهم
تاقهتم!»

دانی گوتی «باوکه بچو بخواه!» ئەوهی گوت و وهک
پشیله کهی خوی گرمۆله کرد.

باوکی لامپاکهی کوژاندهوه و رۆیی.

دانی له بهرخویهوه گوتی «شهو به خیر ئیلا فریدا.
ئوخهی ئیستا دهتوانم بخواوم» «کاتی دیدار یهکدی
دهبینین» مهبهستم رۆژی شهممهیه.

دوایی تیراما و بیری دهکردهوه. تا ئەودهم تامل دهکهم.
هموو شتیکی قهبوول دهکهم. دواي ئەوه خهو بر دییهوه.

کوژیایی بهشی پینج